

ת"פ 12641/02/21 - מדינת ישראל נגד פדיל זבידאת, מגדי זבידאת

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 12641-02-21 פרקליטות מחוז חיפה נ' זבידאת

ואח'

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה

נגד

הנאשמים

1. פדיל זבידאת

2. מגדי זבידאת

על ידי באת כוחם עו"ד גב' שירה בס רוזן

גזר דין

הנאשמים 1 ו-2 הורשעו על פי הודאתם, בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות הבאות:

הנאשם 1 - אחסון חומרים שלא כדין - עבירה לפי סעיף 181 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בנייה) ביחד עם עבירה לפי סעיף 219 (א) לפקודת הבטיחות בעבודה (נוסח חדש) תש"ל - 1970.

הנאשם 2 - גרימת מוות ברשלנות - עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום, הנאשמים 1 ו-2 הודו בכתב האישום המתוקן, הורשעו, ולעניין העונש הסכימה המדינה להסתפק בעונש שינוע במתחם שבין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל לנאשם 2, תוך שהיא ממליצה לבית המשפט להסתפק בהטלת עונש ברף התחתון של המתחם, כלומר, מבקשת להסתפק בהטלת 6 חודשי מאסר לנאשם 2, שיכול וירוצו בעבודות שירות, ככל שהוא יתאים לכך, וכמו כן, להטיל עליו מאסר מותנה ופיצוי משמעותי למשפחת המנוח, ואילו על הנאשם 1, הוסכם כי יושת קנס לפי שיקול דעתו של בית המשפט.

במסגרת ההסכמה הזו, הצהירו הצדדים כי קיבלו את הסכמת משפחת הקורבן להסדר הטיעון, ובדיון בו הוצג ההסדר נכח עו"ד חיר היבי, נציג משפחת הקורבן.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה לא הגישה ראיות לעונש, ב"כ הנאשמים 1 ו-2 הגיש סיכום רפואי של הנאשם 1 (נ/1); אסופת מכתבי המלצה בנוגע לנאשמים 1 ו-2, בדגש על הנאשם 2, לגבי תרומתו לעיר סחנין, ולאופן בו הנאשם 2 ביצע עבודתו כמנהל הפרויקטים בענף הבנייה, עד לאירוע הקטלני (נ/2).

טיעוני הצדדים לעונש:

עמוד 1

ב"כ המאשימה ביקשה לכבד את הסדר הטיעון, ולהסתפק בעונשים המפורטים בהסדר.

היא תיארה את אחריותם של הנאשמים, כיצד הנאשם 1 כקבלן הפרויקט, לא נקט באמצעים סבירים כדי לוודא אחסון החומרים באופן יציב, וכיצד הנאשם 2, שהיה מנהל העבודה בשטח, הותיר את צינורות הבטון בצד הכביש, במשך חודשים, דבר שהסתיים באסון מושא כתב האישום.

עוד עמדה ב"כ המאשימה, על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשמים, וציינה כי הפרקליטות התחבטה רבות בטרם הגעה להסדר, ועל כן, המשא ומתן בין הצדדים נמשך תקופה ארוכה מאוד, ובשל כך גם התעכבה הגשת כתב האישום, ובסופו של יום מצאה הפרקליטות כי יש מקום להגיע להסדר בתיק זה ביחס לנאשמים 1 ו-2.

אשר לתוכנו של ההסדר, טענה ב"כ המאשימה כי המתחם המוצע בין 6 ל-12 חודשי מאסר לנאשם 2, וההסתפקות בעונש של 6 חודשים בעבודות שירות הינו סביר בנסיבות העניין, ובאשר לנאשם 1, נוכח חלקו השונה, נוכח המסד הראייתי בתיק, הטלת קנס לפי שיקול דעת בית המשפט, הינה עונש ראוי והולם.

ב"כ המאשימה הוסיפה ופירטה נימוקים נוספים, המצדיקים לשיטתה את כיבוד הסדר הטיעון, וכן הפנתה לתקדימים שונים המלמדים לעמדתה שההסדר שגובש, ראוי וסביר.

ב"כ הנאשמים הצטרפה להנמקתה של ב"כ המאשימה, תוך הפניה לפסיקה ולנסיבותיו האישיות של כל אחד מהנאשמים. היא ציינה כי הנאשם 1 הינו אב המשפחה, בן 74, אשר תרם רבות לקהילה המקומית בסחנין, כעולה מהמסמכים נ/2, שימש בעצמו כסגן ראש העיר למעלה מעשור, היא הפנתה למצבו הרפואי העולה מ-נ/1, לתרופות הרבות שהוא צורך. באשר לנאשם 2, עמדה הסניגורית על הקשיים שהיו בגיבוש אחריותו נוכח המסד הראייתי ומחדלי החקירה בתיק, דברים אשר היו מקשים על בית המשפט לבחון את הדברים. גם כאן, ציינה את נסיבותיו האישיות של נאשם 2, שהינו בן 49 ללא עבר פלילי, כאשר את כל חייו הקדיש לענף הבנייה, וזה אירוע ראשון שבו קרתה לו תאונה כזו. עוד עמדה על נסיבותיו האישיות של הנאשם 2 במשפחתו, ואף היא גוננה על מתחם הענישה לו עתרו הצדדים, תוך הדגשת השיהוי הכבד בהגשת כתב האישום, והקשיים הראייתיים.

בחנתי את מכלול השיקולים העונשיים הצריכים לעניין, ובכלל זה, הערך המוגן שנפגע כתוצאה ממעשי הנאשמים, שהינו ערך מקודש עליון בהיותו קדושת החיים, המוגן באמצעות מערכת נורמות בדין הפלילי, תוך קביעת עונשים חמורים בצד פגיעה בערך זה.

כמו כן נתתי דעתי למדיניות הענישה הנוהגת ולאיימוץ הסדרים דומים בתיקי גרם מוות למשל: ת"פ 30139-01-14 **מדינת ישראל נ' בן גלים**, שם התחשמל ילד בן 5 ונתגלו שורת ליקויים בחשמל במקום, ובית המשפט אישר את הסכמת המדינה לגזור על הנאשם שם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות; ע"פ 1602/08 **מדינת ישראל נ' זאבי**, שם הנאשם גרם למוותו של ילד בן 13, ברשלנותו, לאחר שסל כדורסל שעל תחזוקתו היה אחראי הנאשם, התמוטט והרג את הילד. גם שם אישר בית המשפט הסדר טיעון שאליו הגיעה המדינה, לפיו ירצה הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות; ת"פ 23733-06-15 **מדינת ישראל נ' חלפון**, שם הקורבן נפל מפיגום ונהרג, הנאשם הורשע בגרימת מותו ברשלנות, מאחר והקורבן לא קיבל הדרכה ופעל בשטח ללא אמצעי בטיחות. גם שם בית המשפט אישר את הסכמת המדינה, לגזור על מנהל העבודה 6 חודשי מאסר בעבודות שירות; עפ"ג 21270-09-16 **מדינת ישראל נ' עאשור**, גם שם עסק התיק בגרימת מוות ברשלנות בוטה, הנאשם היה מנהל עבודה ואישר לטרקטוריסט לנסוע הלוך וחזור בשביל הולכי רגל, דבר שגרם למוותו של הקורבן, ובית המשפט שם גזר עליו 6 חודשי מאסר על תנאי ו-300 שעות של"צ וכן

פיצוי לאשת המנוח. בערעור לבית המשפט המחוזי נגזרו על הנאשם חודשיים מאסר בעבודות שירות.

עוד נתתי דעתי לנסיבות ביצוע העבירה, כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, אשר מהן עולה כי הנאשם 1 היה קבלן לעבודות בנייה ופיתוח ובמועדים הרלוונטיים לכתב האישום, שימש הנאשם 2 כמנהל העבודה מטעמו. הנאשם 1 ביצע עבודות בניית אולם ספורט במתנס בכפר כאבול, והנחת קו ביוב המורכב מצינורות בטון בקוטר של 60 ס"מ ובאורך של 20 מטר. צינורות הביוב הונחו בצד הכביש במשך מס' חודשים. לא ננקטו שום אמצעי בטיחות לצורך שמירה על הצינורות ומניעת הידרדרותם. מקום הנחתם לא וודא, כדי למנוע סיכון לעוברים והשבים, דבר אשר הוביל לכך שהמנוח ששיחק במקום, נמחץ על ידי אחד הצינורות אשר התגלגל, הטיל אותו ארצה וגרם למותו המידי.

בהתאם להוראות סעיף 40 יב לחוק העונשין, לקחתי בחשבון, נסיבות נוספות, לצורך קביעת המתחם, ולצורך גזירת העונש בתוך המתחם, כאמור בהוראת החוק הנזכרת לעיל.

בהקשר זה נתתי משקל רב ומשמעותי, לטענת המדינה אודות קיומם של קשיים וכשלים ראייתיים שהובילו לעריכת הסדר זה, נוכח הליך חקירה ארוך ומסועף, שנמשך כ- 7 שנים "מה שיצר קשיים שיש בהם כדי להשפיע על עניינם של הנאשמים 1 ו- 2..." (עמ' 17 שורות 34-30 לפרוטוקול); והמשך לשאלת בית המשפט אשר דרש להבין מדוע גובש ההסדר שנראה מקל בנסיבות, הובהר, ע"י הפרקליטה כי "...ההסדר שהוצג מבחינת חלוקת האחריות והענישה המבוקשת מגלם את הקשיים שהיינו ערים להם..." (שם בעמ' 18 שורות 4-2); ובהמשך: "במקרה הספציפי הזה, לאור קשיים בלתי מובטלים, מצאנו לנכון שיש צורך להגיע להסדר, ולכן נבקש מבית המשפט לאמצו..." (שם בעמ' 18 שורות 31-33).

בנסיבות אלה, מתחם העונש המוסכם הניע בין 6 ל- 12 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה קנס ופיצוי, הוא מתחם ההולם את הנסיבות ואני מאמצו.

אשר לעונש בתוך המתחם, נלקחו בחשבון מכלול הנסיבות של הנאשמים, תוך ששוב ניתן דגש מיוחד, להנמקה העומדת ביסוד ההסדר, כמובא לעיל.

בנוסף, חלפו 7 שנים מאז האירוע, ולחלוף הזמן מעת ביצוע העבירה, יש משקל לצורך גזירת העונש בתוך המתחם (ראו סעיף 40 יא (10) לחוק העונשין).

אשר לפיצוי, לפי סעיף 77 (א) לחוק העונשין, משהורשע אדם, רשאי בית המשפט לחייבו בגין כל אחת מהעבירות בהן הורשע, לשלם פיצוי בסכום שלא יעלה על 258,000 ₪ לפיצוי הנזק או הסבל שנגרם לקורבן העבירה. קביעת הפיצוי לפי החוק, נמדדת לפי ערך הנזק או הסבל שנגרמו ביום ביצוע העבירה, או ביום מתן ההחלטה על פיצוי (סעיף 77 (ב) לחוק העונשין).

במקרה דנן, הפיצוי שיוטל על הנאשם 1 הוא נגזרת של מכלול השיקולים המפורטים לעיל, לרבות הערך המוגן שנפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם 1, כך גם לגבי הקנס שיוטל על הנאשם 2.

אשר כן אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1 -

12 חודשי מאסר, מתוכם 6 חודשים מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות כמפורט מטה, ויתרת המאסר (6 חודשים) מותנית, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה, במשך 3 שנים מהיום.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות במרכז יום "בית גיל" כרמיאל אקי"ם, רח' רמים 100, כרמיאל, במועד שייקבע על ידי הממונה ועל פי הוראותיו.

מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו ו/או אי הישמעות להוראות הממונה על עבודות השירות, עלולה להוות עילה להפסקה מנהלית של עבודות השירות ולריצוי עונש המאסר בכליאה ממשית.

50,000 ₪ פיצוי למשפ' המנוח. הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים החל מ- 1/10/2023 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. פיגור יעמיד את הפיצוי לפירעון מידי.

המאשימה תמסור במזכירות את פרטי המתלוננים/חשבון הבנק שאליו יש להעביר את הפיצוי.

נאשם 2 -

קנס בסך 15,000 ₪ או 150 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים החל מ- 1/10/2023 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מידי ויפעיל את צו המאסר שלצדו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

המזכירות תמציא העתק החלטה זו לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ז אלול תשפ"ג, 13 ספטמבר 2023, במעמד הצדדים.